

Diccionari per a ociosos

Joan Fuster

Diccionari per a ociosos

CINISME

Cal insistir-ho: convé reivindicar el cinisme. En el fons, allò que anomenem “cinisme” no és sinó l’antídot de la hipocresia. La figura simètricament oposada al “cíníc” no és el “virtuós”, ni tan sols el “purità”: és el “fariseu”.

CÒMPLICE

Còmplice és aquell qui us ajuda a ser com sou.

DEFECTE

Defecte, originàriament, deuria voler dir tant com dèficit i només això: una mena o altra de dèficit. La idea de defecte és oposada i simètrica a la 1a idea d’excés: “pecar per defecte o per excés”. Resulta curiós, tanmateix, que, de tota manera, també la majoria dels excessos acostumin a rebre, en el llenguatge usual, la qualificació de defectes. Mancança i sobreabundància són, de vegades, i en termes contradictoris, equivalents. “Pecats”: ja ens ho fa dir la frase feta.

DINERS

No entenc aquells qui diuen que menyspreen els diners. Costen tant de guanyar!

EGOÏSME

Potser en la mesura que no som egoistes som beneits. I potser, en la mesura que som beneits ens veiem incapacitats per a ser egoistes.

EPITAFI

Per exemple:

ací jau

j f

va morir

com va viure

sense ganes